

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2021, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 9. 2. 2021, č. j. X, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, k rukám JUDr. Emila Flegela, advokáta, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 9. 2020, č. j. X. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku, za což mu byla uložena pokuta 7 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců a

povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba

2. V žalobě podané v zákonné lhůtě žalobce namítal, že prvostupňové rozhodnutí nebylo doručeno jeho zmocněnci, jemuž byl prvoinstanční správní orgán povinen výhradně doručovat, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2011, č. j. 5 As 19/2010-42. Doručení písemnosti jen zastoupenému žalobci mělo s odkazem na § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, vliv na běh lhůt, jak dovodil Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku sp. zn. 78 A 5/2011.
3. Z nesprávného postupu při doručování žalobce s odkazem na § 19 a § 71 odst. 2 správního řádu dovozoval, že prvostupňové rozhodnutí nebylo platně vydáno. K výkladu pojmu vydání rozhodnutí žalobce odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 Ans 2/2008-52, a konstatoval, že vydat rozhodnutí znamená učinit úkon ve vztahu k adresátovi rozhodnutí, a to nikoli vůči komukoli, ale jen vůči tomu, komu má být rozhodnutí doručeno. Dále je třeba s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 23/2011-82 třeba rozlišovat vyhotovení rozhodnutí od vydání rozhodnutí, kdy správní orgán je rozhodnutím vázán od jeho vydání. V rozsudku č. j. 10 As 229/2014-41 pak Nejvyšší správní soud s vydáním rozhodnutí spojil jeho platnost. Platnost s odkazem na starší judikaturu a doktrínu nastává až jeho sdělením, tedy doručením písemného vyhotovení adresátu do vlastních rukou. Podal-li žalobce proti rozhodnutí odvolání, jednalo se o odvolání předčasné, podané proti rozhodnutí, které nebyly vydáno.
4. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného v napadeném rozhodnutí, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci do vlastních rukou doručeno dne 25. 9. 2020 a jeho zástupci za užití fikce doručení dne 24. 9. 2020. Žalobce byl zastupován X, přičemž v prvostupňovém rozhodnutí byl jako adresát uveden X. Dále žalobce namítal, že jeho zmocněnec je uživatelem datové schránky, ovšem prvostupňové rozhodnutí bylo doručováno nesprávně poštou, což je nezákonný postup, a proto nelze doručit písemnost fikcí.
5. V druhém žalobním bodu žalobce namítal, že jeho zmocněnec nebyl nikdy vyzván k doplnění blanketního odvolání podaného žalobcem. Prvoinstanční správní orgán neměl vyzvat k doplnění odůvodnění odvolání žalobce, nýbrž jeho zmocněnce, což neučinil. Protože odvolání neobsahovalo náležitosti dle § 82 odst. 2 správního řádu, bylo třeba považovat ho za blanketní a žalobce vyzvat k doplnění prostřednictvím zmocněnce. Pokud tak správní orgány neučinily, zatížily tím řízení procesní vadou, která má za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Na podporu své argumentace žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2018, č. j. 7 As 40/2018-33.
6. Žalobce rovněž namítal, že správní orgán porušil jeho práva dle § 36 odst. 3 a § 51 odst. 2 správního řádu. Správní orgán opatřil a provedl jako důkaz kartu vozidla, k tomu došlo až po skončení ústního jednání, v nepřítomnosti žalobce, v rozporu s § 51 odst. 2 správního řádu, neboť žalobce o provedení důkazu mimo ústní jednání nebyl vyrozuměn, nemohl se tak k tomuto podkladu vyjádřit. Pokud po seznámení účastníka s podklady správní orgán podklady doplňoval, bylo třeba poskytnout žalobci možnost seznámit se s úplnými podklady. Toto však prvostupňový správní orgán ani žalovaný žalobci neumožnili. Bylo tak rozhodováno na základě podkladů, které žalobce nikdy neviděl a o jejichž existenci se dozvěděl až z odůvodnění napadeného rozhodnutí.
7. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného i prvostupňové rozhodnutí zrušil a žalobci proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. V písemném vyjádření žalovaný uvedl, že správní orgán doručoval rozhodnutí zmocněnci i žalobci. Zmocněnci bylo rozhodnutí doručeno za užití fikce, žalobci do vlastních rukou, zásilku si žalobce osobně převzal. Běh lhůty k podání odvolání se odvíjel od doručení zmocněnci, jemuž bylo doručeno dne 24. 9. 2020. Poslední den lhůty podal žalobce odvolání. Následně správní orgán odeslal výzvu k doplnění odvolání, kterou doručoval zmocněnci i žalobci. Protože odvolání nebylo doplněno, posuzoval žalovaný v odvolacím řízení celý postup správního orgánu. Zjistil, že správní orgán pochybil při doručování písemností zmocněnci žalobce, neboť zmocněnec X má od roku 2015 zpřístupněnu datovou schránku. S ohledem na to, že veškeré písemnosti byly doručovány taktéž žalobci, který byl s jejich obsahem seznámen, a bylo včas podáno odvolání, nemělo pochybení správního orgánu vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 90/2010-100 a dovolával se materiálních účinků seznámení se s písemností.
9. K další námitce žalovaný uvedl, že správní orgán výzvu k doplnění odvolání doručil za užití fikce doručení, rovněž žalobci byla zásilka s výzvou vložena do schránky. Žalobce tedy věděl, že jeho odvolání neobsahovalo náležitosti a mohl odvolání doplnit a uvést, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a v čem spatřuje rozpor s právními předpisy. Případně se mohl domluvit se svým zmocněncem, aby podání doplnil. Proto má žalovaný za to, že správní řízení nebylo zatíženo procesní vadou.
10. K poslední žalobní námitce žalovaný konstatoval, že substituční zmocněnec žalobce se dne 10. 9. 2020 účastnil ústního jednání a byl seznámen se spisovým materiálem a bylo provedeno dokazování. Vzhledem k vyjádření zmocněnce správní orgán následně doplnil spis o kartu vozidla, kde je uvedena nejvyšší rychlost vozidla. Zmocněnec protokol o jednání jako správný podepsal. Žalovaný upozornil na skutečnost, že správní orgán kartu vozidla vytiskl až po vyjádření se zmocněnce žalobce k podkladům a důkazům, aby prokázal, že naměřená rychlost vozidla byla nižší, než konstrukční. Karta vozidla tedy nemohla být součástí spisu při zahájeném ústním jednání. Správní orgán postupoval v souladu se správním řádem, chybou je, že kartu vozidla nedopsal do protokolu o ústním jednání, pouze ji přiložil.
11. Z uvedených důvodů žalovaný navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

IV. Replika žalobce

12. V reakci na písemné vyjádření žalovaného žalobce namítal, že rozhodnutí nebylo vydáno, jak dostatečně rozebral v žalobě.
13. K vyjádření žalovaného k doručení výzvy k doplnění odůvodnění odvolání žalobce uvedl, že žalovaný se domáhá toho, aby, když prvostupňový správní orgán ignoroval osobu zmocněnce, se žalobce hájil sám, což je absurdní. Žalobci nelze klást k tíži, že mohl učinit něco, co mu zákon nepřikazuje, resp. mu vytýkat, že sám svými aktivními kroky nenapravoval nezákonný postup správního orgánu. Zmocněnce měl k doplnění odvolání vyzvat prvostupňový správní orgán, nebylo to povinností žalobce, který neměl důvod komunikovat se zmocněncem, neboť ten ho od okamžiku doručení plné moci zastupoval a žalobce předpokládal, že písemnosti jsou zasílány zmocněnci.
14. K závěru vyjádření žalovaného žalobce namítal, že správní orgán kargu vozidla v rámci ústního jednání nevytiskl, nepředložil, nečetl, neprovedl jí důkaz. Není tedy pravdou, že chybou bylo, že karta vozidla nebyla dopsána do protokolu o ústním jednání. Správní

orgán nemohl kartu vozidla dopsat do protokolu o ústním jednání, pokud jí po dobu ústního jednání nedisponoval. Pochybením bylo, že správní orgán sice neznámo kdy, ale až po skončení ústního jednání, v nepřítomnosti zmocněnce žalobce do spisu zařadil kartu vozidla jako nový podklad, z něhož při rozhodování vycházel, aniž byla žalobci dána možnost se s tímto podkladem před vydáním rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k němu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal krajský soud v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska žalobních námitek, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
16. Ze správního spisu soud ověřil, že žalobce byl již v řízení před správním orgánem I. stupně zastoupen zmocněncem X. Přestupek, z jehož spáchání byl žalobce obviněn, byl projednán při ústním jednání dne 10. 9. 2020. Jednání se účastnil zmocněnec žalobce na základě substituční plné moci, listiny provedené jako důkazy, resp. považované za podklady rozhodnutí byly v protokolu vyjmenovány, karta vozidla v tomto výčtu uvedena není. Po čtení důkazů se zmocněnec žalobce k věci a podkladům rozhodnutí a provedenému dokazování vyjádřil, uvedl, že žalobci se naměřená rychlost vozidla nezdá, neboť je vyšší než konstrukční rychlost vozidla. Protokol byl zmocněncem podepsán bez výhrad k protokolaci. Vzal na vědomí, že rozhodnutí nebude při ústním jednání vyhlášeno, ale bude oznámeno doručením písemného vyhotovení. Ve spise se také nachází karta vozidla s uvedenou konstrukční rychlostí vozidla.
17. O vině žalobce správní orgán I. stupně rozhodl rozhodnutím vydaným dne 10. 9. 2020, které bylo do vlastních rukou doručováno žalobci i jeho zmocněnci poštou. Žalobce rozhodnutí převzal dne 25. 9. 2020 do vlastních rukou. Zmocněnec byl na doručované zásilce označen jako X, při doručování nebyl zastižěn a dne 14. 9. 2020 mu byla na doručovací adrese zanechána výzva k vyzvednutí zásilky a poučení, obálka s doručovanou písemností byla vrácena žalovanému, s poznámkou, že na uvedené adrese sídlí Magistrát měst Brna.
18. Dne 9. 10. 2020 podal žalobce k poštovní přepravě odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Protože odvolání nemělo veškeré náležitosti, vydal správní orgán I. stupně dne 12. 10. 2020 výzvu k doplnění náležitostí odvolání. Výzva byla opět doručována žalobci i zmocněnci poštou, ti nebyli při doručování písemnosti zastiženi, byla jim na místě zanechána výzva k vyzvednutí a poučení. Obálka s doručovanou výzvou adresovaná zmocněnci se vrátila správnímu orgánu I. stupně. Z doručenky k písemnosti adresované žalobci neplyne, že by si žalobce písemnost převzal.
19. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání zamítnul a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Konstatoval, že žalobce podal blanketní odvolání, které nebylo k výzvě správního orgánu doplněno. Podle žalovaného správní orgán pochybil při doručování písemnosti zmocněnci žalobce, neboť bylo zjištěno, že Radomil Novák má od roku 2015 zpřístupněnu datovou schránku. Vada však neměla vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť písemnosti byly doručovány taktéž žalobci, který s nimi byl seznámen, proto pochybení nemělo vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí.
20. Mezi účastníky není sporu o tom, že žalobce byl ve správním řízení zastoupen

zmocněncem X, kterému správní orgán I. stupně v rozporu s § 19 odst. 2 doručoval písemnosti prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, ačkoliv zmocněnec měl zpřístupněnu datovou schránku. Zásadně platí, že pokud správní orgán I. stupně zvolil tento nesprávný způsob doručování písemností zmocněnci žalobce, nepřipadá v úvahu fikce doručení ve smyslu § 24 správního řádu, neboť nesprávným postupem správního orgánu nebyly splněny podmínky pro její uplatnění.

21. Je třeba ale posoudit, zda měla tato procesní vada v dané věci vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Podle § 34 odst. 2 správního řádu bylo povinností správního orgánu I. stupně doručovat prvostupňové rozhodnutí pouze zmocněnci. Správní orgán I. stupně ale, nad rámec zákonných povinností, doručoval prvostupňové rozhodnutí také žalobci, který jej do vlastních rukou převzal dne 25. 9. 2020 a podal proti němu odvolání. Tato skutečnost měla za následek, že pochybení správního orgánu I. stupně při doručování prvostupňového orgánu zmocněnci nemělo vliv na zákonnost rozhodnutí či rozhodnutí žalovaného. V tomto směru lze odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudky ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001-51, publ. pod č. 23/2003 Sb. NSS; či ze dne 2. 3. 2017, č. j. 7 As 235/2016-40 (rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz). V posledně citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„chybný postup při doručování by měl vliv na zákonnost rozhodnutí o odvolání typicky tehdy, pokud by kvůli němu stěžovatel zmeškal lhůtu pro podání odvolání. V takovém případě by bylo nezákonným rozhodnutí, které by odvolání zamítlo pro opožděnost. K takové situaci však ve stěžovatelově případě nedošlo. Stěžovatel podal včasné odvolání a to bylo podrobně posouzeno.“* Rovněž v posuzovaném případě nebylo sice rozhodnutí o přestupku doručeno dle § 34 odst. 2 správního řádu zmocněnci žalobce, neboť nebyly splněny podmínky doručení fikcí z důvodů shora uvedených. Protože však správní orgán I. stupně rozhodnutí doručil rovněž žalobci, který si jej převzal a podal proti němu odvolání, které bylo žalovaným věcně posouzeno, nikoliv odmítnuto pro opožděnost, neměla tato procesní vada vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí či rozhodnutí žalovaného.
22. Pro úplnost soud dodává, že nemohl přisvědčit argumentaci žalobce, který namítal, že na rozhodnutí nelze nahlížet jako na platně vydané. Tento závěr nelze z judikatury Nejvyššího správního soudu uváděné žalobcem dovodit. Z rozsudků citovaných žalobcem vyplývá, že za vydání rozhodnutí je třeba považovat, není-li rozhodnutí vyhlášeno ústně, vyhotovení písemného rozhodnutí při současném učinění úkonu správního orgánu směrem vůči adresátům rozhodnutí, tedy vně státní správy. Od takového okamžiku je správní orgán vydaným rozhodnutím vázán. Vadný postup při doručování rozhodnutí zmocněnci žalobce prostřednictvím provozovatele poštovních služeb namísto prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, při současném materiálním seznámení se žalobce s rozhodnutím, nemůže vést k závěru, že rozhodnutí nebylo vůbec platně vydáno a správní orgán by jím tudíž nebyl vázán.
23. V dalším žalobním bodu žalobce namítal, že nebyl řádně vyzván k doplnění odvolání. Z konstantní judikatury správních soudů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53; ze dne 29. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014-34, či žalobcem citovaný ze dne 17. 4. 2018, č. j. 7 As 40/2018-33; shodně též rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30, publ. pod č. 1578/2008 Sb. NSS) vyplývá, že nemá-li odvolání náležitosti dle § 82 odst. 2 ve spojení s § 37 odst. 2 správního řádu, je povinností správního orgánu postupovat dle § 37 odst. 3 správního řádu a pomoci odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzvat a k tomu mu poskytnout přiměřenou lhůtu. Pokud správní orgán nepostupuje dle

výše citované judikatury a neučiní kroky pro odstranění vad odvolání dle § 37 odst. 3 správního řádu, jedná se o vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., podle kterého soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014-34).

24. K dané otázce je třeba na podkladě obsahu správního spisu připomenout, že správní orgán I. stupně výzvu k doplnění náležitostí blanketního odvolání podaného žalobcem zmocněnci žalobce nedoručil, doručení tzv. fikcí nenastalo ze shodných důvodů jako u doručení prvostupňového rozhodnutí. Z doručenky k zasilce adresované žalobci neplyne, že by si žalobce výzvu převzal. Potud nemá obecné konstatování žalovaného, že s obsahem písemností adresovaných žalobci byl žalobce seznámen, oporu ve správním spise. Nesprávný postup správního orgánu I. stupně, který nebyl ani žalovaným napraven, představuje podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí žalovaného o odvolání.
25. Rovněž poslední žalobní námitku shledal soud důvodnou. V souladu s § 36 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen před vydáním rozhodnutí dát účastníkům řízení seznámit se s podklady a vyjádřit se nim. Pouze v taxativně vymezených případech správní orgán tuto povinnost nemá. Jde o velmi podstatné procesní právo, jež je součástí práva na spravedlivý proces. Zásadně platí, doplňuje-li správní orgán další podklady pro rozhodnutí poté, co již účastníka s podklady rozhodnutí seznámil a umožnil mu realizovat jeho právo plynoucí z § 36 odst. 3 správního řádu, je jeho povinností postup dle § 36 odst. 3 správního řádu opakovat.
26. Pokud správní orgán I. stupně neprovedl dle obsahu protokolu ze dne 10. 9. 2020 dokazování kartou vozidla při tomto ústním jednání a tuto listinu, zjevně v reakci vyjádření zmocněnce žalobce k provedeným důkazům na závěr ústního jednání, posléze do správního spisu doplnil, aniž by byl žalobce také s tímto podkladem prvostupňového rozhodnutí před jeho vydáním seznámen, postupoval v rozporu se zákonem a žalobce zkrátil na procesním právu plynoucímu žalobci z § 36 odst. 3 správního řádu. Protože tuto vadu v odvolacím řízení nenapravit ani žalovaný, je třeba dovodit, že napadené rozhodnutí rovněž vychází z podkladu, o němž se žalobce dozvěděl až z rozhodnutí, aniž by se k němu mohl vyjádřit. I toto pochybení představuje podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť žalobce skutečností plynoucím z nového podkladu rozhodnutí nemohl před oponovat vydáním rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

27. Z uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo stiženo procesními vadami, a proto jej v souladu s § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. c) s. ř. s. zrušil a dle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.
28. O žalobě soud rozhodl, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s..
29. V dalším řízení je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným názorem soudu vázán. Bude jeho povinností o žalobcově odvolání rozhodovat znovu poté, co bude žalobce prostřednictvím zmocněnce vyzván k doplnění odvolání. Rovněž bude žalovaný povinen

zajistit nápravu pochybení spočívajícího v tom, že žalobce nebyl seznámen s kartou vozidla, která byla podkladem rozhodnutí. S odkazem na např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2013, č. j. 1 As 157/2012-40, soud dovozuje, že tuto procesní vadu lze napravit v odvolacím řízení.

30. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věcech úspěch neměl.
31. V uvedené věci měl úspěch žalobce, soud mu proto proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce byl v řízení před soudem zastoupen advokátem, náleží mu tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Výše odměny a náhrady hotových výdajů byla stanovena v rozsahu vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Odměna byla stanovena v souladu s § 7, § 9 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 3 100 Kč za jeden úkon právní služby, přičemž soud odměnu počítal za 3 úkony právní služby ve smyslu § 11 písm. a), d) advokátního tarifu, tedy ve výši 9 300 Kč. Náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby, tedy celkem ve výši 900 Kč. Odměna a náhrada hotových výdajů byla v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. zvýšena o daň z přidané hodnoty ve výši 2 142 Kč. Celkem činily náklady na odměnu a zastoupení žalobce částku 12 342 Kč, k níž soud připočetl částku 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Žalovanému soud uložil, aby celkovou náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč zaplatil žalobci k rukám jeho advokáta v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Mgr. Lucie Trejbalová, v. r.
samosoudkyně